

CKMP'DEN MHP'YE, TÜRKÇÜLÜK'TEN MİLLİYETÇİ MUKADDESATÇILIĞA

1 Mayıs 2026

Yıldırım Koç

Türkiye'de günümüzde milliyetçilik kavramı konusundaki algıların oluşmasında Milliyetçi Hareket Partisi'nin önemli bir etkisi oldu.

1960'lı yıllarda bir kırılma noktası, 1961 Anayasasının kabulü sonrasında Türkiye'de sosyalist hareketin güçlenmesi, Türkiye'nin ABD ile ilişkilerinde Küba Krizi (1962) sonrasında nükleer başlıklı Jüpiter füzelerinin Türkiye'nin onayı alınmadan geri çekilmesi ve 1963 Noel'inde Kıbrıs'ta Rumların yaptığı katliam sonrasında Türkiye'nin meşru müdahale girişimi sürecinde ABD Başkanı Johnson'un Başbakan İsmet İnönü'ye yazdığı ünlü mektuptur.

Türkiye 1960'lı yılların ortalarından itibaren Sovyetler Birliği ile ekonomik ilişkileri geliştirmeye başladı. Sovyetler Birliği'nin bu dönemdeki dış politikası da bu işbirliğini destekliyordu. Türkiye'de sosyalist hareketin gelişmesinin yanı sıra Türkiye – Sovyetler Birliği ilişkisinin de eşzamanlı olarak iyileşmesi, emperyalistler ve işbirlikçileri için “milliyetçi-mukaddesatçı” çevreleri ve Türk-İslam Sentezi projesini önemli bir araç haline getirdi.

Alpaslan Türkeş 27 Mayıs Devrimi sonrasında kendisiyle yapılan bir görüşmede Atatürk devrimlerine sahip çıkıyor, ezanın ve Kuran'ın Türkçe olmasını savunuyordu. Bu görüşleri, 1969 yılında Nurcular tarafından kendisine karşı kullanıldı.

Cevat Fehmi Başkut, 17 Temmuz 1960 günü *Cumhuriyet*'te “Başbakanlık Müsteşarı Albay Alpaslan Türkeş ile Görüşme” başlıklı bir yazı yayımladı. Görüşmede yer aldığı biçimiyle, Alpaslan Türkeş'in bazı ifadeleri şöyledir: “27 Mayıs hareketi, Atatürk ruhunun yeniden şahlanmasıdır. Atatürk inkılâpları yerlerinde saymadılar, gerilediler. Din, kıyafet ve en mühimmi zihniyet sahasında gerilediler. (...) Son zamanlarda Anadolu'yu hiç dolaştınız mı? Çarşafın nasıl kapkara bir yangın halinde bütün yurdu sardığını gördünüz mü? (...) Türkçecilik bu millete Atatürk'ün en büyük, en faydalı hediyelerinden biri idi. Evvelâ ezanı Arapça okutmakla buna ihanete başladılar.”

Alpaslan Türkeş, “Ya Kur'an'ın Türkçeleştirilmesi teşebbüsleri? Sabıkların baltadıkları bu teşebbüslere taraftar mısınız?” sorusuna da şu yanıtı verdi: “Mutlaka... Türk camiinde Türkçe Kur'an okunur, Arapça değil.” (*Cumhuriyet*, 17.7.1960)

Alpaslan Türkeş, 31 Mart 1965 tarihinde Muzaffer Özdağ, Rifat Baykal, Ahmet Er, Dünder Taşer ile birlikte CKMP'ye (Cumhuriyetçi Köylü Millet Partisi) üye oldu. 30 Temmuz-1 Ağustos 1965 tarihlerinde yapılan olağanüstü kurultayda da genel başkan seçildi.

Alpaslan Türkeş'in ve bazı arkadaşlarının 1965 yılında Cumhuriyetçi Köylü Millet Partisi'ne girmesi ve yönetimi ele alması sonrasında Türkçü ve mukaddesatçı faaliyetler arttı. Bunun bir amacı, Sovyetler Birliği'ni rahatsız ederek, Türkiye – Sovyetler Birliği ilişkisinin gelişmesine engel olmaktı. Ancak Türkçülerin ve mukaddesatçıların bu doğrultudaki çalışmaları, Sovyetler Birliği ile ekonomik ilişkileri geliştirme konusundaki devlet politikası nedeniyle fazla etkili olmadı. Devlet, Sovyetler Birliği ile ilişkileri geliştirirken, ülke içinde sosyalist hareketin güçlenmesinden (hem iç politik nedenlerle, hem de Türkiye'de komünistlerin geçmişte Sovyetler Birliği'ne bağlı ve bağımlı çizgisi nedeniyle) kaygılıydı. Turancı-Türkçü ve mukaddesatçı hareketler, “milliyetçilik” adına sosyalist solun gelişmesini engellemekte kullanıldı.

Cumhuriyetçi Köylü Millet Partisi'nin 1965 yılında kabul edilen programında ırkçılık reddediliyor, Kemalist milliyetçiliğe uygun bir millet tanımı kabul ediliyordu:

“MİLLET GÖRÜŞÜMÜZ:

“Madde 6 — Biz, milleti devamlı, manevi bir bütün kabul ederiz. Bu bütünü yaşatan değerlerin korunmasını isteriz.

“Türk milleti, hayat, kader, kültür ve ideal birliğinin yarattığı devamlı, tarihi ve sosyal bir kişiliktir.

“Türklüğün, büyük ve şerefli mazisine ve aydın geleceğine inanıyoruz.

“Madde 7 — Partimiz, ‘Ben Türk'üm’ diyen ve kendini Türk sayan her insanı Türk kabul eder. Irkçılığı reddeder.

"Bizce Türk oluş: Kendini Türk Milletine mensup bilme şuuru, Türk kültürüne sevgi duygusu, Türk olarak yaşamak iradesi ve Türk devletine sadakattir.

Programda Parti'nin gayesi açıklandıktan sonra şöyle yazıyordu: "Madde 2- Parti bu gayeye: (a) Millî, demokratik, lâik, sosyal hukuk devleti ülküsüne; (b) Hürriyet, milliyet, ahlâk, ilim, toplumculuk, gelişme, halkçılık, köylücülük ve endüstrileşme ilkelerine samimiyetle bağlanmakla ulaşılabileceği inancındadır."

Parti'nin laiklik konusundaki görüşü ise, "din görüşü" ile birlikte aşağıdaki şekilde ele alınıyordu:

"DİN GÖRÜŞÜMÜZ:

"Madde 16- Biz, din ve vicdan hürriyetini, insan hürriyetlerinin ayrılmaz bir rüknü kabul ederiz. Kamu düzenine, genel ahlâka aykırı olmadıkça dinî inançlara uygun ibadet, ayin ve törenleri din öğrenim ve öğretimini, din ve vicdan hürriyetinin tabii ve zaruri sonucu görürüz. Dinin, dinî duyguların, dince kutsal sayılan varlıkların hor görülmesine, tecavüze uğramasına karşıyız. Dinin, dinî duyguların, dince kutsal sayılan varlıkların, şahsî, zümrevî, siyasî ve iktisadî çıkar sağlama yolunda istismarına karşıyız.

"LAİKLİK ANLAYIŞIMIZ:

"Madde 17- Biz laikliği dinsizlik olarak değil, devlete din zafede edilmemesi, devletin sosyal, ekonomik, hukukî temel düzeninin din kurallarına dayandırılmaması anlamında kabul ediyoruz."

"MİLLİYETÇİLİK ANLAYIŞIMIZ, MİLLİYETÇİLİĞİMİZİN VASIFLARI VE HEDEFLERİ:

"Madde 21 — Türk milliyetçiliği, Türk milletine, kültürüne, devletine, sevgi, bağlılık ve hizmet ülküsüdür.

"Türk milletine beslenen büyük sevginin ifadesi olan milliyetçiliği, kurucu, koruyucu, yaratıcı, yükseltici, ilerletici bir ruh ve şuur ve kudret kaynağı olarak görüyoruz.

"Madde 22 — Partimizin ilke ve amaçlarından saydığı Türk milliyetçiliği anti emperyalist, barışçı, hürriyetçi, demokratik bir milliyetçiliktir.

"Bu özellikleri; Türk tarihinden, halk ruhundan, inançlarından ve Atatürk ilkelerinden alır.

"Madde 23 — Milliyetçiliğimizin hedefleri:

"a) Milletlerarası camiada Türk milletinin varlık ve kişiliğini, eşit ve şerefli üye olmak hukukunu devam ettirecek Türk istiklâl ve hürriyet şuurunu canlı ve uyanık tutmak,

"b) Türkiye halkının dil, amaç, kültür ve kader birliği içinde bölünmez bir millet olarak gelişmesini sağlamak,

"c) Ekonomik, sosyal ve kültürel kalkınma dâvamızı çözmek için gerekli inkılâpçı zihniyet, ruh ve heyecanı, milletçe fedakârlık ve dayanışma gücünü yaratarak hızla modern bir millet olmak hususlarıdır." (Müreffeh ve Kuvvetli Türkiye İçin C.K.M.P. Programı, Ankara, 1965)

Cumhuriyetçi Köylü Millet Partisi'nin 1965 yılındaki milletvekili genel seçimleri öncesinde yayımladığı seçim bildirgesinde Türk milliyetçiliği vurgulanıyordu:

"TEMEL İNANÇLARIMIZ

"Meşru ve millî menfaatlere uygun sermayeyi, toplumsal akımları sömüren komünizme karşı tamamen güven altına alacağız. (...)

"Film sanayiinin san'at değeri ve millî hayatımız bakımından faydalı olması göz önünde tutulacak, ahlâk dışı ve komünizme müsait zemin hazırlamaya matuf davranışlar üzerinde dikkatle durulacaktır. (...)

"KOMÜNİZM TEHLİKESİ:

"Komünizm tehlikesini mutlak surette yok edeceğiz. Türkiye'de komünizmin kökünü kazıyacağız. Bunun için bütün iktisadî, hukukî, kültürel tedbirleri alacak, Türk Milletinin demokratik, milliyetçi ve maneviyatçı bir istikamette gelişmesine ve ilerlemesine çalışacağız.

"MİLLİYETÇİLİK:

"Türk milliyetçiliğini Türk Milletine, kültürüne, Devletine, sevgi, bağlılık ve hizmet ülküsü olarak tanıyoruz. Bu bakımdan bütün milliyetçi dernekleri desteklemek ve geliştirmek kararındayız. Millî ülkü ve millî kültürün ihyasını ele alınması gereken en büyük dâva olarak görüyoruz. Türkiye halkının refah ve mutluluğunu, kişi, zümre, sınıf ve parti çıkarlarının üstünde görüyoruz." (CKMP, 1965 Seçim Bildirisi, Ankara, 1965)

CKMP'nin 8-9 Şubat 1969 günleri Adana'da yapılan kongresinde, örgütün adının Milliyetçi Hareket Partisi'ne dönüştürülmesinin yanı sıra, anlayışında da "millî ve manevî birlik", "milliyetçi-mukaddesatçı" anlayış ve "Türk-Islam Sentezi" doğrultusunda bir çizgi benimsendi. Genel Başkan Alpaslan Türkeş, kongreyi açış konuşmasında şunları söyledi: "İçimizde Tanrı Dağı'ndan taşıdığımız Ergenekon seddini eriten ateş; gönlümüzde, zihnimizde Hira Dağı'ndan doğan güneşin ışığı var. Biz Müslüman Türk'ün öz

nizamını, milli nizamı temsil eden milli bir hareketiz. İslam imanı ve fazileti, Türklük gurur ve şuuru, Türk harsı ile 21. yüzyıl medeniyeti, feza, atom, elektronik çağının yeni Müslüman Türk medeniyeti; devamımız budur." (Ferit Salim Sanlı, *Cumhuriyetçi Köylü Millet Partisi'nden Milliyetçi Hareket Partisi'ne, Tarihi Süreç, İdeoloji ve Politika, 1960-1969*, Ötüken Yay., İstanbul, 2019;432)

MHP'nin amblemi "üç hilal", gençlik kollarının amblemi de "bozkurt" olarak belirlendi. Ahmet Karabacak yaşanan süreci şöyle özetlemektedir: "Bu kongrenin sadece amblem meselesi olmadığını biliyordum. Bu kongre partinin gerçek kimliğini bulma kongresi olacaktı. Yani, hareket Türk'ün gerçek karakteri olan Türk-İslam ülküsüne giden yolun birinci basamağı olacaktı" (Sanlı,2019;434)

Partinin yeni sloganı, "Tanrı Dağı kadar Türk, Hira Dağı kadar Müslümanız" oldu. "Rehberimiz Kuran, hedefimiz Turan" ve "Türklük Bedenimiz, İslamiyet Ruhumuz" sloganları da kullanıldı.

Hakan Akpınar, bu değişimi şu şekilde özetlemektedir:

"Ya Allah Bismillah Allahû Ekber', 'Kanımız Aksa da Zafer İslâm'ın' gibi sloganlar, Türkçü düşünce ile İslâmiyet arasındaki bağı gösteren yeni ideolojik açılımı simgeliyordu. Ülkücüler için tekbir getirerek yapılan cenaze törenleri, hareketin yeni dinî karakteri hakkında önemli ipuçları veriyordu.

"Tanrı kavramının yerini Allah almaya başlamıştı. Hatta, bu değişim, 70'li yıllarda milliyetçilerin temel andı olan 'Ülkücü Yemini'ne bile yansımıştı.

"Ülkücü Yemini, 'Tanrı Türk'ü Korusun ve Yüceltsin' sözleriyle değil, 'Allah Türk'ü Korusun ve Yüceltsin' sözleriyle bitiriliyordu artık." (Akpınar,Hakan, Kurtların Kardeşliği, CKMP'den MHP'ye, 1965-2005, Birharf Yay., İstanbul,2005;101)

Milliyetçi Hareket Partisi, 1969 yılında yapılan milletvekili genel seçimleri için hazırladığı seçim bildirisinde bu anlayışlarını ifade etti:

"Beynelmillelci bir karaktere sahip olan, milletlerin varlığına kastetmiş bulunan, hürriyet yerine zulüm, refah yerine perişanlık getiren, çehreleri ızdırap dolu insanlar ülkesi yaratan ve sefaletten başka sermayesi bulunmayan, dinî, ahlakı, milliyeti, mülkiyeti, örf ve adetleri yıkmak isteyen sosyalist sistemleri ve komünizmi savunanları asla af etmeyeceğiz..." (Memleket ve Dünya Hadiseleri, MHP 1969 Seçim Bildirisi, Ankara, 1969;19)

"Demirperde içinde ideolojik çatışmaların Sovyet Rusya ve Kıt'a Çin'i arasındaki toprak ihtilafına müncer olması ibretle incelenecek bir hâdise teşkil etmiştir. Tarafların hiçbirine ait olmayan topraklar üzerinde çıkan ihtilaf komünist ideolojinin bütün beynelmillelcilik iddialarına rağmen milliyetçilik gerçeğine tâbi olduklarını göstermiştir.

"Hâdisenin hür dünya ve bilhassa Türkiye için önemli yönü, bu toprakların esir Türklere ait bulunuşudur. Slav ve sarı ırk şovenizminin insanlık dışı emperyalist emellerinin esir milletlerin toprakları üzerinde çarpışmasına hür dünyanın oldukça bigâne kalmasını insanlığın istikbali yönünden endişeyle kaydetmek isteriz." (MHP,1969;5-6)

MHP'nin 8-9 Şubat 1969 günleri gerçekleştirilen kongresinden bir hafta sonra, 16 Şubat 1969 Pazar günü, "milli ve manevi değerler" ve "milliyetçi-mukaddesatçılık" anlayışlarını savunanlar, İstanbul'da Taksim Meydanı'nda düzenlenen 6. Filo karşıtı eyleme saldırdı ("Kanlı Pazar"). Mitinge saldıranlar, saldırı öncesinde Dolmabahçe rıhtımında ABD 6. Filosu'na dönüp namaz kıldılar.

Milliyetçi-mukaddesatçılıkta soya dayalı Türklük kimliğinin geri plana itilmesi ve İslamcılığın iyice hakim olmasında, Seyit Ahmet Arvasi'nin (1932-1988) önemli rolü oldu. Böylece, Kürt kökenli bazı kişiler de bu cepheye katıldı. (Yaşlı, Fatih, *Türkçü Faşizmden "Türk-İslam Ülküsü"ne*, Yordam Kitap, İstanbul, 2017;153-159; Akpınar,2005;119-122)

Bu yıllarda milliyetçi-mukaddesatçı kesimin ABD'ye yaklaşımı konusunda bir örnek, hayatının bir döneminde MHP ile yakınlaşan Necip Fazıl Kısakürek'in yazdıklarıdır.

Necip Fazıl Kısakürek, 2009 yılında yayımlanan *Hadiselerin Muhasebesi* kitabında (s.156) şöyle yazıyordu: "Amerika bugün Moskof dünyasına karşı bir D.D.T makamındadır. D.D.T haşerelere sıkılmak için kullanılır, çilek şerbeti diye içmek için değil... Ye elbette ki, D.D.T'nin lezzetini beğenmek ve onu sevmek diye bir temayüle yer yoktur. Amerikalıyı 'evine dön, defol' diye kovmaya kalkışmak, Moskofa ve komünizmaya buyur etmek ve mikrop hesabına D.D.T'yi kırmaktır." (Yaşlı,2017;104)

Necip Fazıl Kısakürek 1995 yılında yayımlanan *Başmakalelerim-2* kitabında (s.224) da şu görüşü savunuyordu: "Bugün dünya, milletlerin oluş istikametleri ve tekevvün hakkı bakımından iki vahide ayrılmıştır. Sonunda kaba ve basit iki vahid... Ya Amerikayı tutacaksınız ya Sovyet Rusyayı; ya demokrasiyi ya komünizmayı... Bunlardan birine temayül derhal ve kat'i olarak öbürüne aykırılık manasına gelir. Onun için, en küçük Amerikan aleyhtarlığı, hangi zaviyeden olursa olsun, Sovyetleri desteklemek diye anlaşılır. Bu yüzden komünizmaya zıt bir dünya görüşü kerhen de olsa, Amerikan politikasını korumakla mükelleftir." (Yaşlı,2017;104)

1969 yılında Nurcular ilk kez Alpaslan Türkeş'i hedef alan bir kitap yayımladılar. Nurcuların ünlü avukatı Bekir Berk ile N.Mustafa Polat'ın yaptığı uzun röportaj, *Tarihi Vesikaların Işığı Altında İslamî Hareket ve Türkeş* adı altında İstanbul'da basıldı ve (iddiaya göre) parasız olarak dağıtıldı. Bekir Berk, bu görüşmede, Nurcular olarak dünyaya nasıl baktıklarını açıklıyor ve Alpaslan Türkeş'i suçluyordu. Nurcu Bekir Berk'in bazı görüşleri aşağıda sunulmaktadır:

"Evet, kâinata ilan ediyoruz, beyan ediyoruz, her şey dinden, İslâmdan, imândan, Kuran'dan ibarettir. Her şeyin dinden ibaret olduğunun söylenilmesini bir suç, bir cinayet gibi gösterenler, asıl bilgisizler, asıl gafiller, asıl cahiller ve asıl hainlerdir. Ve Türk Milletini yıkmak isteyen, onun dinine, imânına suikasd teşebbüsünde bulunanlardır.

"Her şeyin dinden ibaret olduğunu, İslâm'dan ibaret olduğunu söyleyen kim olursa olsun, hakkı söylemiş olur, hakikati söylemiş olur. Emr-i İlâhîyi beyan etmiş olur." (Berk,Bekir – Polat, N.Mustafa, *Tarihi Vesikaların Işığı Altında İslamî Hareket ve Türkeş*, İstanbul,1969;34)

"Müslüman bilir ki Müslümanlıktan çıkan bir kimse Türklükten de çıkmıştır. Macarlar gibi, Bulgarlar gibi. Türk'ün İslam'ın dışında bir hayatı ve şahsiyeti yoktur ve olamaz. İslam'ın dışında da bir Türklük yoktur, bir Türk yoktur. Kim İslam'ın bütün emirlerini kabul etmiyor, ona bağlanmıyor, onu dinlemiyor, onun dışındaki davaların peşinde koşuyorsa, o Türk değildir. Ve yine Müslüman bilir ki, bütün Müslümanlar kardeştir; bir Müslümanı dini ile kavmi arasında bir tercihe davet etmenin onu küfre itmekten başka manası yoktur. Ve yine Müslüman bilir ki, bir Müslüman kavmen Türk de olabilir. Kürt de, Arab da, Çerkez de olabilir, bu onun kardeşliğine mâni değildir. Çünkü bilir ki, kâfirler nasıl bir milletse, Mü'minler de bir millettir, ümmettir." (Berk-Polat,1969;36)

"Hakikaten İslamın men ettiği kavmiyetçilik davasını takip edenler, bütün zerratiyle İslam'a tâbi olanlara ve İslam'ın icabı gereğince kavmiyet davasına karşı çıkanlara karşı kendilerinin önce Türk sonra Müslüman olduğunu ifade etmekte, İslamın bütün icaplarını yerine getirenler ise, böyle bir suale muhatab oldukları zaman, her şeyden önce Müslüman olduklarını söylemekten şeref duymaktadırlar. Şu muhakkaktır ki cehayetten ve gafletten sıyrılıp İslam'a teslim olanlar için İslam'ın üstünde bir dava, İslam'ın üstünde bir mesele, Allah'a ve Resulüne tâbi olmaktan başka bir şeref yoktur." (Berk-Polat,1969;38)

Alpaslan Türkeş, *Türkiye'nin Meseleleri* kitabında (6. Baskı, Kutluğ Yayınları, İstanbul, 1976;100) şöyle yazıyordu: "Türk Ülküsü dışında ne olursa olsun hizmet etmek köleliktir."

Bekir Berk bu ifadeye şu şekilde karşı çıkıyordu:

"İslamî harekete karşı, İslamcılık davasına karşı, Kur'an davasına karşı bundan daha açık bir meydan okuma tasavvur edilemez. Türk ülküsünden kastının milliyetçilik, Türkçülük ve nihayet 9 ışık doktrini olduğunu Türkeş, baştan beri söylemekte olduğuna göre, Türkülük, milliyetçilik veya 9 ışık'ın dışında kalan fikre hizmet etmeyi kölelik sayıyor. Ve hem de 'ne olursa olsun' tabirini kullanmak suretiyle, bunun dışında hiçbir fikre, davaya, imana hizmeti kabul etmediğini ve onu reddettiğini, sadece ve sadece kölelik saydığını ilan ediyor.

"Biz, kâinata ilan ediyoruz. Bizim davamız, Allah'ın davası, Hazret-i Peygamberin davası, 700 milyon Müslümanın davası, Müslüman olan Türklerin davası Kur'andır, İslam'dır, imandır. Ve biz ona hizmetin en büyük şeref olduğunu biliyor ve ancak onu reddedenlerin şahsî kavmî enaniyetlerinin (kendini beğenme, bencillik,YK) ve süflî (alçak, bayağı,YK) arzularının köleleri olduğunu kâinata ilan ediyoruz. Ve kölelik, ancak ve ancak İslam'ı red ile, nefislerine esir olanlara layık bir sıfattır." (Berk-Polat,1969;64)

Bekir Berk'in Alpaslan Türkeş'e yönelik iddialarının yer aldığı *İslami Hareket ve Türkeş* kitabının yayımlanması sonrasında, "Milliyetçi ve Mukaddesatçı Türk Gençliği" imzasıyla *İslami Hareket ve Türkeş, İftiralara Cevaplar* isimli bir kitapçık yayımlandı. Bir kaynağa göre, bu kitapçığı gerçekte aralarında Kadir Mısıroğlu, Ahmet B. Karabacak, Z. Beyaz, Erol Kılınç ve Sadık Albayrak'ın da bulunduğu bir heyet hazırladı (Hasan Külünk).

Bu kitapçıkta söz konusu kitabı hazırlayan Bekir Berk ve N.Mustafa Polat'ın iddiaları reddediliyor, Alpaslan Türkeş'in İslamcı yanı vurgulanıyor ve bu kişilerin Nurcuları temsil etmeye yetkisinin bulunmadığı ileri sürülüyordu. Nurcularla ilgili değerlendirmeler şöyleydi:

"Hepsi de pırlanta gibi temiz birer kardeşimiz olan nurcuları temsile asla yetkileri bulunmayan ve takip ettikleri siyaset ve nifak metodu ile de en çok Bediüzzemanı üzen bu iki ahbap çavuşu tamamen masum olan nurlu kitleden ayırdederek gerekli şekilde cevaplandırmaya nihayet mecbur bırakıldığımız için cidden müteessiriz." (Milliyetçi ve Mukaddesatçı Türk Gençliği, İslami Hareket ve Türkeş, İftiralara Cevaplar, Sıralar Matbaası,1969;5)

"Yok beyler, bu menfaatin büktüğü sakat mantığınızla saf ve samimi Müslüman olan nurcu kardeşlerimizi daha fazla aldatamayacaksınız! Mü'minleri ilanihaye yanıltmaya imkân yoktur. Bütün Müslümanlarla birlikte nurcuların büyük ekseriyetinin çevirdiğiniz dolapları fark ettiğini görmenin tesellisi içindeyiz. Anadolu'daki gerçek nurcuların, hakkınızdaki karar ve hissiyatları sizi yalnız onlar önünde değil, bütün Müslümanlar önünde de kaçınılmaz bir hacedet (utanma, mahcubiyet,YK) ve mahkumiyete sürüklemektedir." (s.12)

Kitapçıkta, Alpaslan Türkeş'in 1960 yılında Cumhuriyet'te yayımlanan röportajında ezanın ve Kuran'ın Türkçe okunması biçimindeki görüşleri de reddediliyor ve şöyle deniyordu:

"Cumhuriyet gazetesi gibi sayfaları yalan ve tezviratla dolu olduğu, bütün Müslümanlarca bilinen bir gazeteyi şahit göstermesinden, bu davada ne kadar çürük tahtaya bastığı bellidir. (...) Türkeş'in Türkçe ezan meselesinde Cumhuriyet gazetesine hiçbir beyanda bulunmamasına rağmen, kasten böyle yazmaları, onu ya tekzip ederek komitedeki muarızlarının hücumuna hedef kılmak, veyahut tekzip etmeyerek, M.Polat ve Bekir Berk gibi anlayışsızlar muvacehesinde dine karşıymış gibi gözükmesini sağlamak tarzında solcular için iki başlı fayda teminine yarayan bir metodun eseridir." (s.8-9)

Bu tarihlerden sonra, Türkiye'de "Amerikan dostu milliyetçi-mukaddesatçılar" ile "solcular" arasında çatışmalar başladı ve tırmandırıldı. Bu süreçte, milliyetçi-mukaddesatçılara göre, solcular vatan haini ahlaksız komünistlerdi. Solculara göre, milliyetçi-mukaddesatçılar faşist ve Amerikan uşağıydı.

Milliyetçilik ve Türk bayrağı bu şekilde milliyetçi-mukaddesatçıların tekeline geçince, solcular Kemalist milliyetçiliği unuttu ve milliyetçilik karşıtı bir tavra sürüklendi. Bu tavrın etkisi günümüzde de önemli ölçüde sürmektedir. Türkiye, bu kötü mirası aşarak, Kemalist milliyetçilik temelinde yeniden birleşmelidir.